Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

2. juni 2016 *

»Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — beskatning af pensionsfondes indkomst — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende pensionsfonde — fast beskatning af hjemmehørende pensionsfonde på grundlag af et fiktivt afkast — kildeskat, der anvendes på indkomst i form af udbytte, som modtages af ikke-hjemmehørende pensionsfonde — sammenlignelighed«

I sag C-252/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Sverige) ved afgørelse af 20. maj 2014, indgået til Domstolen den 23. maj 2014, i sagen:

Pensioenfonds Metaal en Techniek

mod

Skatteverket,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af Domstolens vicepræsident, A. Tizzano, som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne F. Biltgen, E. Levits (refererende dommer), M. Berger og S. Rodin,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. maj 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Pensioenfonds Metaal en Techniek ved advokater F. Boulogne og G. Andersson

— den svenske regering ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, L. Swedenborg, E. Karlsson og F. Sjövall, som befuldmægtigede

— den tyske regering ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved J. Enegren, W. Roels og C. Tufvesson, som befuldmægtigede,

* Processprog: svensk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 10. september 2015,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 63 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Pensioenfonds Metaal en Techniek (herefter »PMT«), som er en pensionsfond med hjemsted i Nederlandene, og Skatteverket (skatteforvaltning) vedrørende den udbytteskat, som pensionsfonden har betalt i Sverige mellem 2002 og 2006.

Svenske retsforskrifter

Lovgivningen vedrørende pensionsfonde

3 Ifølge § 9 i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. (lov (1967:531) om sikring af pensionstilsagn m.m., herefter »lov om sikring af pensionstilsagn«) forstås ved pensionsstiftelse en af arbejdsgiveren oprettet stiftelse, hvis eneste formål er at sikre et tilsagn om pensionsydelser til arbejdstageren eller til arbejdstagerens efterladte.

4 I overensstemmelse med den nævnte lovs § 12 er det strengt forbudt for pensionsstiftelserne at give tilsagn om pension, og de udbetaler heller ikke pension. En pensionsstiftelses opgave er alene at forvalte den kapital, som arbejdsgiveren indbetaler til den, og sikre, at arbejdsgiverens pensionstilsagn kan opfyldes.

5 Pensionsstiftelsernes forpligtelse til at sikre arbejdsgivernes pensionstilsagn er en langsigtet forpligtelse. I medfør af § 10a i lov om sikring af pensionstilsagn skal pensionsstiftelsens aktiver placeres således, at der opnås en passende risikospredning med henblik på at forvalte interesserne hos dem, der er omfattet af stiftelsens formål, bedst muligt og med omhu. Pensionsstiftelserne er forpligtet til at følge de placeringsretningslinjer, der er i overensstemmelse med de krav, som er fastsat i den nationale finansinstitutstilsynsmyndigheds bestemmelser og generelle råd om placeringsretningslinjer og konsekvensanalyser for institutter, der udøver arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed (Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om placeringsriktlinjer och konsekvensanalys för institut som driver tjänstepensionsverksamhet, FFF 2011:16).

6 Pensionsstiftelser er en af de former, som Kongeriget Sverige har valgt til at udforme og sikre pensionsordningen. Med henblik på at sikre pensionstilsagnene er det ligeledes muligt at tegne en livsforsikring eller bogføre hensættelser med en hertil knyttet kreditgaranti eller kommunal eller statslig garanti.

Beskatning af de hjemmehørende pensionsfonde

7 Juridiske personer, som er fuldt skattepligtige i Sverige, er skattepligtige for selskabsskat i henhold til inkomstskattelagen (1999:1229) (lov (1999:1229) om indkomstskat, herefter »lov om indkomstskat«), der bl.a. rammer kapitalgevinster, udbytte og renteindtægter.

8 I henhold til kapitel 7, § 2, stk. 1, nr. 3), i lov om indkomstskat er pensionsfonde imidlertid helt fritaget for den ved denne lov fastsatte skattepligt. Den nævnte lov henviser i denne henseende til de bestemmelser om kapitalindkomstskat, som er indeholdt i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel (lov (1990:661) om beskatning af afkast af pensionsmidler, herefter »lov om beskatning af afkast af pensionsmidler«).

9 I medfør af § 2 i lov om beskatning af afkast af pensionsmidler skal svenske pensionsfonde og livsforsikringsselskaber betale kapitalindkomstskat, som er en skat, der beregnes med en fast sats, og som har til formål at beskatte det løbende afkast på pensionsopsparinger, og hvis grundlag beregnes i to trin i overensstemmelse med den nævnte lovs §§ 3-8.

10 Først beregnes et kapitalgrundlag, der udgøres af værdien af pensionsfondens aktiver ved skatteårets begyndelse, nedsat med de finansielle passiver på samme tidspunkt. Ifølge den svenske regering kan en pensionsfond i medfør af § 11, stk. 4, i lov om sikring af pensionstilsagn kun optage lån med henblik på at opfylde sit midlertidige likviditetsbehov, og dette udelukkende på betingelse af, at størrelsen på lånet er af ringe betydning i forhold til størrelsen på pensionsinstituttet.

11 Derefter beregnes den faste sats på afkastet af denne kapital, dvs. skattegrundlaget, ved at gange kapitalgrundlaget med den gennemsnitlige rentesats for statslån i det kalenderår, der ligger umiddelbart før skatteåret. I henhold til § 9 i lov om beskatning af afkast af pensionsmidler er kapitalindkomstskatten fastsat til 15% af det således beregnede skattegrundlag.

12 Denne skat på kapitalafkast finder anvendelse på svenske pensionsstiftelser og livsforsikringsselskaber og på de udenlandske livsforsikringsselskaber og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der har et fast driftssted i Sverige, og formålet med skatten er ifølge den forelæggende ret at opnå en ensartet fast beskatning af alle former for pensionsopsparing. Fremgangsmåden anvendes såvel til beskatningen af afkast på kapital i individuelle pensionsopsparinger som i forbindelse med pensionsforsikringer, kapitallivsforsikringer og andre former for pensionskapital.

Beskatning af de ikke-hjemmehørende pensionsfonde

13 Udenlandske juridiske personer, der modtager udbytte af aktier i svenske aktieselskaber eller af andele i en svensk investeringsfond, skal i henhold til §§ 1 og 4 i kupongskattelagen (1970:624) (lov (1970:624) om udbyttebeskatning, herefter »lov om udbyttebeskatning«) betale kildeskat af udbyttet i Sverige.

14 I henhold til § 5 i lov om udbyttebeskatning er udbytteskatten fastsat til 30% af beløbet på det udloddede udbytte. I medfør af beskatningsoverenskomsten mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Nederlandene må skatten på det udbytte, der udloddes mellem disse to medlemsstater, imidlertid ikke overstige 15% af bruttobeløbet på udbyttet.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

15 I perioden fra 2002 til 2006 modtog PMT udbytte fra svenske aktieselskaber, hvorved der blev indeholdt kildeskat på 15% svarende til et samlet beløb på 20 957 836 SEK (ca. 2 262 861 EUR).

16 I december 2007 anmodede PMT den svenske skatteforvaltning om tilbagebetaling af beløbet på den pålagte udbytteskat med den begrundelse, at opkrævningen af denne skat var i strid med de EU-retlige regler om frie kapitalbevægelser. PMT gjorde gældende, at den skulle sidestilles med en pensionsfond, der beskattes i henhold til lov om beskatning af afkast af pensionsmidler, og dermed være omfattet af en gunstigere beskatning. Pensionsfonden gjorde gældende, at den forskellige behandling, der følger af anvendelsen af lov om beskatning af afkast af pensionsmidler og af lov om udbyttebeskatning, ikke var begrundet.

17 Idet den svenske skatteforvaltning afslog PMT's anmodning, anlagde PMT sag ved Länsrätten i Dalarnas län (forvaltningsdomstolen i Dalarna, Sverige), som heller ikke gav PMT medhold.

18 PMT iværksatte appel for Kammarrätten i Sundsvall (appeldomstol i forvaltningsretlige sager i Sundsvall, Sverige), som fastlog dels, at det ikke var blevet bevist, at PMT var blevet beskattet mindre gunstigt i forhold til tilsvarende svenske pensionsfonde, dels at det heller ikke var blevet godtgjort, at de forskellige beskatningsordninger var udtryk for forskelsbehandling.

19 PMT har iværksat kassationsappel for Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Sverige), idet pensionsfonden har gjort gældende, at opbygningen af den nationale lovgivning om beskatning af pensionsfonde er udtryk for forskelsbehandling. Kapitalafkastskatten erstatter ikke alene skat af udbytte, men også kapitalgevinstskat ved afhændelse og skat af renteindtægter, og beskatningen af udbytte udloddet til svenske pensionsfonde er mærkbart lavere end den formelle opkrævning af kapitalafkastskat. Da de udenlandske pensionsfonde bruttobeskattes med udbytteskat, der opkræves direkte i forbindelse med udlodningen af udnyttet, kan de heller ikke nyde den udjævning over tid, som forfølges med metoden med en fast sats.

20 Desuden gør den beregning af kapitalafkastskat, som finder anvendelse på hjemmehørende pensionsfonde, det muligt at fradrage finansielle passiver, hvorimod den kildeskatindeholdelse, der finder anvendelse på ikke-hjemmehørende aktiehavende pensionsfonde, ikke åbner op for et sådant fradrag.

21 Endelig forholder det sig således, at kildeskatindeholdelsen finder sted på tidspunktet for udlodningen af udbyttet, hvorimod kapitalafkastskatten beregnes og opkræves året efter udbytteudlodningen, hvilket medfører en likviditetsmæssig ulempe for ikke-hjemmehørende pensionsfonde.

22 Den svenske skatteforvaltning er af den opfattelse, at den nationale skatteordning fastsætter to forskellige beskatningsteknikker, og at den ikke giver anledning til nogen forskelsbehandling. Den faktiske beskatning af det udbytte, som udloddes til hjemmehørende pensionsfonde, svarer til den kildeskat, der indeholdes i medfør af skatteoverenskomsterne om udbytte udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde. Den ordning, som finder anvendelse på ikke-hjemmehørende pensionsfonde, kan desuden vise sig at være mere fordelagtig, dels på grund af udviklingen på satsen for statslån, dels som følge af, at beskatningen først finder sted, når udbyttet er blevet udloddet, hvorimod hjemmehørende pensionsfonde betaler kapitalafkastskatten årligt. De omkostninger, som hjemmehørende pensionsfonde eventuelt kan fradrage ved at tage hensyn til deres gæld i beregningen af kapitalgrundlaget, kan ikke henføres til det udloddede udbytte, og der foreligger ikke nogen omkostninger, som er direkte forbundet med udbyttet af den i Sverige investerede kapital. Hjemmehørende pensionsfonde betaler afkastskat hver måned som forskudsskat og opnår dermed ikke nogen likviditetsmæssig fordel.

23 Den forelæggende ret har bekræftet, at den beskatningsordning, der finder anvendelse på pensionsfonde, afhænger af, om disse er hjemmehørende på det nationale område, og at den nominelle skattesats, som er omhandlet i den for den for den nævnte ret verserende sag, er på 15% for såvel kapitalafkastskatten som udbytteskatten.

24 Den forelæggende ret har ligeledes anført, at kapitalafkastskatten er baseret på et fiktivt afkast. Henset til den teknik, hvorved grundlaget for kapitalafkastskatten beregnes, indebærer dette, at beskatningen i nogle år kan være mere fordelagtig for hjemmehørende aktieejere, hvorimod disse aktieejeres skatteresultat i andre år kan være mindre gunstig i forhold til ikke-hjemmehørende aktieejeres skatteresultat. Retten har anført, at kapitalafkastskatten opkræves årligt, uanset om der er blevet udloddet udbytte. Den forelæggende ret har endvidere anført, at det for den er blevet gjort gældende, at opbygningen af den nationale lovgivning på området for beskatning af pensionsfonde er

diskriminerende, bl.a. fordi der ved beregningen af grundlaget for kapitalafkastskatten kan foretages fradrag for finansielle passiver, og fordi tidspunktet for skatteopkrævningen kan medføre likviditetsmæssige ulemper for udenlandske fonde.

25 På denne baggrund har Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er artikel 63 TEUF til hinder for en national lovgivning, hvorefter der indeholdes kildeskat af udbytte fra et hjemmehørende selskab, hvis aktieejeren har hjemsted i en anden stat, hvorimod udbyttet, såfremt det udloddes til en hjemmehørende aktieejer, beskattes med en fast sats, der er beregnet ud fra et fiktivt afkast, som set over tid er tiltænkt at modsvare den almindelige beskatning af hele kapitalafkastet?«

Om det præjudicielle spørgsmål

26 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der indeholdes kildeskat af udbytte udloddet af et hjemmehørende selskab, når dette udbytte udloddes til en ikke-hjemmehørende pensionsfond, mens udbyttet, såfremt det udloddes til en hjemmehørende pensionsfond, beskattes med en fast sats, der er beregnet ud fra et fiktivt afkast, som set over tid er tiltænkt at modsvare beskatningen af hele kapitalafkastet i henhold til den almindelige ordning.

27 Det fremgår af fast retspraksis, at foranstaltninger, der er forbudt ifølge artikel 63, stk. 1, TEUF i egenskab af restriktioner for kapitalbevægelserne, omfatter sådanne foranstaltninger, som kan afholde ikke-hjemmehørende personer fra at foretage investeringer i en medlemsstat, eller sådanne, der kan afholde personer, der er hjemmehørende i denne medlemsstat, fra at foretage investeringer i andre stater (jf. bl.a. dom af 8.11.2012, Kommissionen mod Finland, C-342/10, EU:C:2012:688, præmis 28, og af 22.11.2012, Kommissionen mod Tyskland, C-600/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2012:737, præmis 14).

28 Nærmere bestemt kan en medlemsstats ugunstige behandling af udbytte, der udbetales til ikke-hjemmehørende pensionsfonde, i forhold til behandlingen af udbytte, som udbetales til hjemmehørende pensionsfonde, afholde selskaber, der er etableret i en anden medlemsstat end den førstnævnte medlemsstat, fra at foretage investeringer i den førstnævnte medlemsstat og udgør derfor en restriktion for de frie kapitalbevægelser, der i princippet er forbudt i henhold til artikel 63 TEUF (jf. dom af 8.11.2012, Kommissionen mod Finland, C-342/10, EU:C:2012:688, præmis 33, og af 22.11.2012, Kommissionen mod Tyskland, C-600/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2012:737, præmis 15).

29 I medfør af den i hovedsagen omhandlede lovgivning er pensionsfondene for så vidt angår det til dem udloddede udbytte underkastet to forskellige beskatningsordninger, hvis anvendelse afhænger af, om de er hjemmehørende i den medlemsstat, hvor det udbytteudloddende selskab har hjemsted, eller ej.

30 Det fremgår således af forelæggelsesafgørelsen, at kun det udbytte, som udloddes af et svensk selskab til ikke-hjemmehørende pensionsfonde, rammes af en kildeskatindeholdelse på 30% af bruttobeløbet af udbyttet, idet denne sats imidlertid kan nedbringes i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Som anført af den forelæggende ret er der i henhold til en sådan overenskomst indgået mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Nederlandene indeholdt en kildeskat på 15% af det udbytte, som er blevet udloddet til PMT.

31 Udbytte udloddet til hjemmehørende pensionsfonde rammes derimod ikke af en sådan indeholdelse af kildeskat, men pålægges kapitalafkastskat, hvis skattegrundlag beregnes i to trin. Først beregnes værdien af samtlige aktiver ved skatteårets begyndelse, nedsat med de finansielle passiver på samme

tidspunkt. Derefter ganges dette nettobeløb med den gennemsnitlige rentesats for statslån i det kalenderår, der ligger umiddelbart før det pågældende skatteår. Det således beregnede skatteresultat udgør et fiktivt afkast, som beskattes med 15%.

32 Forskellen mellem de to beskatningsordninger vedrører navnlig metoden til beregning af skattegrundlaget og fremgangsmåden for opkrævning af skatten, idet den nominelle skattesats er identisk inden for rammerne af begge ordninger.

33 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en medlemsstats lovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser, skal det fastslås, om en sådan forskellig behandling af beskatningen af udbytte udloddet til pensionsfonde i forhold til, om disse er hjemmehørende eller ej, fører til en ufordelagtig behandling af ikke-hjemmehørende pensionsfonde i forhold til hjemmehørende pensionsfonde.

34 Det påhviler den forelæggende ret, som er den eneste, der med nøjagtighed kan påkende de faktiske omstændigheder i den sag, som verserer for den, at efterprøve, om en i forhold til sagsøgeren i hovedsagen anvendt kildeskat på 15%, der er fastsat i henhold til den bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvad angår det i den nævnte sag omhandlede udbytte bevirker, at der påhviler sagsøgeren en endelig skattebyrde i Sverige, der er tungere end den, som påhviler hjemmehørende pensionsfonde for udbytte af samme art (jf. i denne retning dom af 17.9.2015, Miljoen m.fl., C-10/14, C-14/14 og C-17/14, EU:C:2015:608, præmis 48).

35 I denne henseende har den svenske og den tyske regering gjort gældende, at en sådan efterprøvelse skal vedrøre en periode på flere år, der svarer til en økonomisk cyklus, hvilket ifølge de nævnte regeringer vil gøre det muligt at bevise, at beskatningen af dette udbytte vil føre til det samme resultat efter en økonomisk cyklus, hvad enten den ene eller den anden metode anvendes.

36 Det skal derfor fastslås, om den forelæggende rets efterprøvelse af en eventuel ufordelagtig behandling af udbytte udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde skal vedrøre en periode på flere år, der skal behandles samlet, således som de nævnte regeringer har talt for, eller om en sådan efterprøvelse skal foretages på et årligt grundlag for hvert skatteår i den omtvistede periode, således som Kommissionen har gjort gældende.

37 Det bemærkes for det første, at selv om det med metoden med en fast beskatningssats ifølge den svenske regering tilsigtes at opnå en ensartet beskatning af direkte og indirekte opsparing og at udjævne beskatningen over tid, fremgår det ikke desto mindre af de sagsakter, som Domstolen er i besiddelse af, at den kapitalafkastskat, der pålægges hjemmehørende pensionsfonde, beregnes på et årligt grundlag. Domstolen har allerede fastslået, at den periode, der skal lægges til grund med henblik på sammenligningen af de skattebyrder, der påhviler udbytte udbetalt til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende, er den periode, der lægges til grund med hensyn til udbytte udbetalt til hjemmehørende (jf. i denne retning dom af 17.9.2015, Miljoen m.fl., C-10/14, C-14/14 og C-17/14, EU:C:2015:608, præmis 51).

38 For det andet har Domstolen for så vidt angår etableringsfriheden fastslået, at selv hvis det antages, at en medlemsstats skatteordning oftest er fordelagtig for ikke-hjemmehørende skattepligtige, forholder det sig ikke desto mindre således, at ordningen, når den er til skade for disse skattepligtige, medfører en forskellig behandling i forhold til hjemmehørende skattepligtige personer og dermed skaber en hindring for etableringsfriheden (jf. i denne retning dom af 14.12.2000, AMID, C-141/99, EU:C:2000:696, præmis 27, og af 22.3.2007, Talotta, C-383/05, EU:C:2007:181, præmis 31). Domstolen har desuden allerede fastslået, at den omstændighed, at en national lovgivning stiller ikke-hjemmehørende personer ufordelagtigt, ikke kan opvejes af, at den samme lovgivning i andre situationer ikke berører ikke-hjemmehørende personer i forhold til hjemmehørende personer (dom af 18.7.2007, Lakebrink og Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, præmis 23).

39 Det følger af en sådan fortolkning, at en eventuel ufordelagtig behandling af udbytte, der udloddes til ikke-hjemmehørende pensionsfonde i et skatteår, ikke kan opvejes af en eventuel fordelagtig behandling af de sidstnævnte i andre skatteår.

40 Under alle omstændigheder, og således som Kommissionen har gjort gældende uden at blive modsagt herom af den svenske regering, fastsætter den gældende lovgivning ikke nogen mekanisme, der gør det muligt at sikre, at den skattemæssige byrde, der finder anvendelse på nationalt udbytte udloddet til hjemmehørende pensionsfonde, på sigt vil være identisk med den byrde, der finder anvendelse på udbytte af samme art, som udloddes til ikke-hjemmehørende pensionsfonde.

41 Det følger heraf, at vurderingen af, om der foreligger en eventuel ufordelagtig behandling af udbytte udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde, skal foretages for hvert enkelt skatteår.

42 Som den svenske regering selv har erkendt i punkt 48 i sit skriftlige indlæg, kan en ikke-hjemmehørende pensionsfond i de år, hvor det faktiske afkast på aktierne er højere end det faste afkast svarende til afkastet på statsobligationer – hvilket særligt synes at være tilfældet i den aktuelle markedssituation – med fordel betale afkastskat, således som denne finder anvendelse på hjemmehørende pensionsfonde, i stedet for udbytteskat.

43 Denne betragtning deles i det væsentlige af den forelæggende ret, som, henset til metoden for beregning af grundlaget for kapitalafkastskatten, har anført, at skatteresultatet nogle år kan være mere fordelagtigt for hjemmehørende aktieejere, mens det andre år kan være mere fordelagtigt for ikke-hjemmehørende aktieejere.

44 For så vidt som den forskelsbehandling, der er indført ved en medlemsstats skattelovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede, for så vidt angår beskatningen af udbytte udloddet til hjemmehørende pensionsfonde og beskatningen af udbytte af samme art udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde kan føre til, at det til de sidstnævnte fonde udloddede udbytte rammes af en tungere skattebyrde end den, der bæres af hjemmehørende pensionsfonde, kan en sådan forskelsbehandling afskrække sådanne ikke-hjemmehørende pensionsfonde fra at foretage investeringer i denne medlemsstat, og den udgør følgelig en restriktion for de frie kapitalbevægelser, som i princippet er forbudt ved artikel 63 TEUF.

45 I overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF griber bestemmelserne i artikel 63 TEUF imidlertid ikke ind i medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sondrer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret.

46 Denne bestemmelse skal som en undtagelse til det grundlæggende princip om de frie kapitalbevægelser fortolkes strengt. Den kan derfor ikke fortolkes således, at enhver skattelovgivning, som sondrer mellem de skattepligtige alt afhængigt af det sted, hvor de er bosat, eller den medlemsstat, i hvilken de investerer deres kapital, uden videre er forenelig med EUF-traktaten. Undtagelsen i artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF er nemlig selv begrænset ved samme artikels stk. 3, hvorefter de nationale bestemmelser, der er omhandlet i det nævnte stk. 1, »ikke [må] udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger som defineret i artikel 63 [TEUF]« (dom af 10.4.2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, præmis 55 og 56 og den deri nævnte retspraksis).

47 Der skal derfor sondres mellem den forskellige behandling, der er tilladt ifølge artikel 65, stk. 1, litra a), TEUF, og forskelsbehandling, der er forbudt ifølge artiklens stk. 3. Det fremgår af Domstolens praksis, at en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede kun kan anses for forenelig med traktatens bestemmelser om de frie kapitalbevægelser, hvis den forskellige behandling vedrører

situationer, som ikke er objektivt sammenlignelige, eller er begrundet i et tvingende alment hensyn (jf. dom af 10.5.2012, Santander Asset Management SGIIC m.fl., C-338/11 – C-347/11, EU:C:2012:286, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

48 Det bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt en grænseoverskridende situation kan sammenlignes med en national situation, skal vurderes under hensyntagen til det formål, der forfølges med de omhandlede nationale bestemmelser (dom af 8.11.2012, Kommissionen mod Finland, C-342/10, EU:C:2012:688, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis), og til formålet med og indholdet af de sidstnævnte (jf. dom af 10.5.2012, Kommissionen mod Estland, C-39/10, EU:C:2012:282, præmis 51).

49 Der kan endvidere kun tages hensyn til de relevante sondringskriterier i den omhandlede lovgivning med henblik på bedømmelsen af, om den forskellige behandling, der følger af en sådan lovgivning, afspejler objektivt forskellige situationer (jf. dom af 10.5.2012, Santander Asset Management SGIIC m.fl., C-338/11 – C-347/11, EU:C:2012:286, præmis 28).

50 Som anført i denne doms præmis 29, forholder det sig i den foreliggende sag således, at den i hovedsagen omhandlede lovgivning indfører et sondringskriterium baseret på hjemstedet for den pensionsfond, der modtager udbyttet, idet udbytte udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde pålægges kildeskat, og udbytte udloddet til hjemmehørende pensionsfonde pålægges kapitalafkastskat.

51 Det skal derfor efterprøves, om hjemmehørende pensionsfonde og ikke-hjemmehørende pensionsfonde, henset til formålet med, genstanden for og indholdet af den i hovedsagen omhandlede lovgivning, befinder sig i en sammenlignelig situation.

52 I denne henseende bemærkes, at den beskatning, der rammer hjemmehørende pensionsfonde, har en anden genstand end den, der anvendes på ikke-hjemmehørende pensionsfonde. Mens de førstnævnte således beskattes af hele deres indkomst, der er beregnet på grundlag af deres aktiver og nedsat med deres passiver, og som pålægges en fast afkastsats, uden hensyntagen til den faktiske oppebærelse af udbytte i det pågældende skatteår, bliver de sidstnævnte beskattet af det udbytte, som de har oppebåret i Sverige i løbet af det nævnte skatteår.

53 Inden for rammerne af den pensionsordning, som pensionsfondene er omfattet af, har den nationale lovgivning om beskatning af de nævnte fonde nemlig til formål at indføre en neutral og konjunkturuafhængig beskatning af forskellige former for aktiver og af samtlige omhandlede former for pensionsopsparing.

54 For at opfylde et sådant mål bliver samtlige aktiver i en hjemmehørende pensionsfond årligt pålagt en fast beskatning, der afspejler afkastet på disse aktiver, uafhængigt af, om der er oppebåret nogen ved disse indtægter genereret indtægt, og navnlig ved oppebærelse af udbytte.

55 I sin egenskab af hjemland for hjemmehørende pensionsfonde udøver Kongeriget Sverige, der i denne henseende råder over en kompetence til at beskatte deres samlede indtægter, en sådan beskatning af disse pensionsfondes indtægter.

56 Hvad derimod angår de pensionsfonde, der ikke er hjemmehørende i Sverige, råder denne medlemsstat i overensstemmelse med den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er indgået med Kongeriget Nederlandene, kun over en beskatningskompetence med hensyn til de indtægter, der er genereret af disse fondes aktiver i Sverige. Kongeriget Sverige beskatter således det udbytte, der er udloddet til ikke-hjemmehørende pensionsfonde, i sin egenskab af kildestat for udbyttet.

57 For så vidt som Kongeriget Sverige i medfør af den nævnte konvention ikke råder over en kompetence til at beskatte en ikke-hjemmehørende pensionsfonds aktiver såsom de i hovedsagen omhandlede, der befinder sig på dets område, kan den blotte besiddelse af aktiver i Sverige derimod ikke føre til en beskatning i denne medlemsstat.

58 På grund af Kongeriget Sveriges begrænsede beskatningskompetence med hensyn til ikke-hjemmehørende pensionsfonde kan denne medlemsstat således ikke beskatte disse pensionsfondes aktiver i det hele.

59 På denne baggrund kan det formål, der forfølges med den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, og som består i at anvende en neutral og konjunkturuafhængig beskatning af forskellige former for aktiver og af samtlige omhandlede former for pensionsopsparing – hvilket forudsætter, at pensionsfondene beskattes af deres aktiver i det hele – ikke opfyldes for så vidt angår ikke-hjemmehørende pensionsfonde.

60 Dette formål, der ligeledes forudsætter, at pensionsfondene beskattes årligt og uafhængigt af, om der udloddes udbytte, kan heller ikke opfyldes ved at beskatte det til ikke-hjemmehørende pensionsfonde udloddede udbytte i overensstemmelse med metoden med en fast sats ved at basere sig på værdien af de underliggende aktiver med henblik på beregningen af den skyldige skat, for så vidt som ikke-hjemmehørende pensionsfonde, således som det er blevet anført i denne doms præmis 56-58, under alle omstændigheder kun kan beskattes, når der udloddes udbytte til dem.

61 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 32 og 33 i forslaget til afgørelse, forudsætter den beskatningsneutralitet med hensyn til investeringsformen, der forfølges med den i hovedsagen omhandlede lovgivning, endvidere en beskatning af hele den kapital, som den skattepligtige person har investeret, uanset hvordan denne persons investeringsportefølje er sammensat.

62 Et sådant formål kan ikke opfyldes med hensyn til en ikke-hjemmehørende pensionsfond, der i Sverige alene beskattes af de af sine indtægter, som har deres kilde i denne medlemsstat.

63 Det skal derfor fastslås, at en ikke-hjemmehørende pensionsfond, henset til formålet med, genstanden for og indholdet af den nationale lovgivning, ikke befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med situationen for en hjemmehørende pensionsfond.

64 Med dette fastslået skal det desuden bemærkes, at selv om anvendelsen af to forskellige beskatningsteknikker på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende pensionsfonde i det foreliggende tilfælde er begrundet i, at disse to kategorier af skattepligtige personer befinder sig i forskellige situationer, har Domstolen for så vidt angår de erhvervsmæssige omkostninger, der er direkte forbundet med en virksomhed, som giver anledning til indkomst, der er skattepligtig i en medlemsstat, allerede fastslået, at hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i denne stat befinder sig i en sammenlignelig situation (dom af 17.9.2015, Miljoen m.fl., C-10/14, C-14/14 og C-17/14, EU:C:2015:608, præmis 57).

65 Det tilkommer derfor den forelæggende ret at efterprøve, om den beskatningsmetode, som anvendes på hjemmehørende pensionsfonde, ved beregningen af skattegrundlaget for de nævnte fonde og navnlig ved en hensyntagen til deres passiver i beregningen af kapitalgrundlaget gør det muligt at tage hensyn til eventuelle erhvervsmæssige omkostninger, der er direkte forbundet med oppebærelsen af udbyttet, således som PMT synes at gøre gældende. Er dette tilfældet, skal det også være tilladt for ikke-hjemmehørende pensionsfonde at tage hensyn til sådanne omkostninger.

66 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at:

— bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der indeholdes kildeskat af udbytte udloddet af et hjemmehørende selskab, når dette udbytte udloddes til en ikke-hjemmehørende pensionsfond, mens udbyttet, såfremt det udloddes til en hjemmehørende pensionsfond, beskattes med en fast sats, der er beregnet ud fra et fiktivt afkast, som set over tid er tiltænkt at modsvare beskatningen af hele kapitalafkastet i henhold til den almindelige ordning

— bestemmelsen imidlertid er til hinder for, at ikke-hjemmehørende pensionsfonde, som har oppebåret udbytte, ikke kan tage hensyn til eventuelle erhvervsmæssige omkostninger, der er direkte forbundet med oppebærelsen af udbyttet, når metoden til beregning af skattegrundlaget for hjemmehørende pensionsfonde foreskriver en sådan hensyntagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Sagens omkostninger

67 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at:

— **bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der indeholdes kildeskat af udbytte udloddet af et hjemmehørende selskab, når dette udbytte udloddes til en ikke-hjemmehørende pensionsfond, mens udbyttet, såfremt det udloddes til en hjemmehørende pensionsfond, beskattes med en fast sats, der er beregnet ud fra et fiktivt afkast, som set over tid er tiltænkt at modsvare beskatningen af hele kapitalafkastet i henhold til den almindelige ordning**

— **bestemmelsen imidlertid er til hinder for, at ikke-hjemmehørende pensionsfonde, som har oppebåret udbytte, ikke kan tage hensyn til eventuelle erhvervsmæssige omkostninger, der er direkte forbundet med oppebærelsen af udbyttet, når metoden til beregning af skattegrundlaget for hjemmehørende pensionsfonde foreskriver en sådan hensyntagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.**

Underskrifter